

JUBELJAAR

 Goedenavond vrienden. Ik ben blij om hier vanavond te zijn en—en dat echt fijne welkom te hebben, iedereen die—die binnen wil komen. Het geeft me een heel goed gevoel.

² Ik—ik heb niet veel gelegenheid gehad om te spreken of te studeren of wat ook, omdat al mijn diensten over genezing gingen. Dus, ik hou er gewoon van te praten. Iedereen weet dat. Ik geloof dat ik. . . Mama zei dat ik praatte voordat ik liep. U weet wat het oude gezegde daarover is. Ik ben dus erg blij om te weten dat God mijn hart heeft veranderd, dat het gesprek over Hem gaat. Zie? En ik wil gewoon sterven over Hem sprekend, Zijn lof te zingen en doen wat ik denk dat juist is.

³ We hebben niet erg veel tijd, want we hebben avondmaalsdienst vanavond. Woensdagavond zal onderwijsdienst zijn, waar we gaan onderwijzen, zo de Here wil.

⁴ Nu vanavond, slechts voor een korte tijd, een paar minuten, zo de Here wil, wens ik. . . Het is wat onverwacht, weet u, want het is altijd. . . Ik geloof dat de Bijbel zei: “Dring erop aan, gelegen of ongelegen. Wees bereid om, of klaar om een antwoord te geven voor de hoop die in u is.” En dus als ik kan getuigen van de hoop die in mij is, wel, dan zou het een zegen voor mij zijn om het u te vertellen en ik hoop dat het een zegen voor u zal zijn om het te ontvangen en te weten dat door uw geloof het met hetzelfde overeenkomt. En dezelfde hoop die in mij is, in u is, en wij zijn medeburgers van het Koninkrijk van God.

⁵ Ik was blij te horen dat deze opwekkingen werden aangekondigd, in de methodistenkerk in New Albany. En ik had die over Louisville niet meegekregen, maar u misschien wel, waar broeder Fleeman ons net over vertelde. U daar in de buurt van die opwekkingen, woon ze bij. Ga erheen en laat u vertegenwoordigd zijn met de kinderen van God om te tonen aan welke kant wij staan. Wij staan aan de kant van de Here en we willen vertegenwoordigd worden met Zijn volk.

⁶ Nu, woensdagavond, zoals broeder Neville zei, is er onderwijsdienst. Ik denk dat ze een soort onderwijsklas hebben, nietwaar, broeder Neville? [Broeder Neville zegt: “Ja.”—Red.] Dat is heel erg fijn.

⁷ Het Woord te onderwijzen houdt de gemeente altijd opgebouwd. We leven. . . “De mens zal niet leven van brood alleen, maar van elk Woord dat uit de mond van God uitgaat.” En vanmorgen hadden we het erover hoe onfeilbaar dat Woord was, hoe het moest komen te geschieden.

8 En nadat ze gezongen hadden, dacht ik: “Nu, waar zal ik over spreken?” En ik dacht toevallig “dat er stond: ‘Alle heiligen zullen een zegel aan hun voorhoofd hebben.’” Zie? Als we daar aankomen; alle heiligen zullen het zegel aan hun voorhoofd hebben.

9 En ik dacht dat ik vanavond een klein stukje Schrift hier ergens uit de Bijbel zou lezen, en, daar in de Evangeliën. En Jezus, nadat Hij de toespraak had beëindigd, zei Hij: “Vandaag, dat deze woorden *vervuld* zijn.”

10 Nu, Christus, in Zijn begin, aan het begin van Zijn bediening; werd geboren, natuurlijk, in de wereld, de Zoon van God. Hij werd geboren als Jezus de Here, en dan na acht dagen bij Zijn besnijdenis werd Hem gegeven, nu Hij werd geboren Christus de Here, liever gezegd, en werd de Naam van Jezus gegeven. *Jezus* was “Zijn gegeven Naam.” *Christus* was “Zijn titel” van wat Hij was. Hij was de Christus, de Gezalfde van God, toen Hij werd geboren.

11 En nu, wetend dat de avondmaaldienst meestal vrij lang duurt, en ik wil niet te lang spreken, maar net genoeg voor een goed, waar we voelen dat de Geest van God onder ons komt zodat we de—de diensten kunnen hebben.

12 Nu, denk aan al de andere diensten die zijn aangekondigd, de opwekkingen overal, de zieken en behoeftigen. Hij sprak net met mij over hoe hij een tijdje geleden een huis had bezocht waar een jongen, bezeten door demonen, en bevrijd wilde worden. Nu, de Bijbel zei ons om—om samen te komen en te bidden voor deze mensen.

13 Weet u, dan is er een—een kleine dame die Georgie Carter heet die genezen werd door een visioen, o, vele jaren geleden. En ze werd bevrijd van het bed der smarte met tuberculose; had daar acht jaar en negen maand gelegen, was niet eens van het bed opgestaan. En ik was. . . ging ernaartoe om voor haar te bidden. En ik. . . U kent het verhaal hoe de vader en moeder niet in goddelijke genezing geloofden en ik niet erg welkom was. En het meisje wilde genezen worden.

14 Toen, op een dag bij broeder Wright, ik was daar en hield een—een doopdienst en het meisje wilde gedoopt worden. En ze kon niet uit bed komen, natuurlijk. Ze was er al acht of negen jaar niet uit geweest.

15 En ik was aan het bidden in de wildernis, of in de bossen. En zuster Wright luidde de bel om ons te laten komen voor het eten. En ik was gewoon *zo* aan het bidden en onze Here Jezus’ Zijn tegenwoordigheid zo dichtbij dat ik niet merkte dat de bel luidde. En het begon donker te worden. En ik zag een Licht door een kornoeljestruik heen neerschijnen en zei: “Ga langs de weg van de Carters.”

16 Broeder Wright, u was bij mij. [Broeder George Wright zegt: “Ja meneer.”—Red.] En toen we daar aankwamen, precies zoals het visioen had gezegd, zo gebeurde het. En Georgie werd onmiddellijk genezen, van na negen jaar en acht maand te lijden zonder van het bed te komen. En ze is nooit weer in bed geweest voor zover ik weet, tenzij ze een zware verkoudheid of zoiets had, tot nu toe.

17 En ik begrijp dat ze ernstig ziek is. Toen we de samenkomst hier bij broeder Wright hielden voordat ik overzee ging, was het meisje daar. En ik kon . . . Vertelde het broeder Wright nadat ze vertrok dat iets in de Geest van de Here mij bleef aandringen om naar Georgie te gaan. En nu hoor ik dat ze in het laatste stadium van borstkanker is. En ze had het opgegeven om te sterven en zou doorgaan en haar dood accepteren.

18 En zei dat ze hoorde dat ik terug was gekomen, en zegene haar kleine hart, ze stond op uit het bed en zei . . . geloofde dat ze nu genezen zou worden. Dus, dat is veel geloof, ik . . . te geloven dat—dat God de gebeden van stervelingen zal verhoren. Dus ik—ik—ik hou van Georgie als mijn zuster. En ik wil dat u met mij meebidt dat God haar leven zal sparen. Ik . . . als Hij mij gewoon zou vertellen wat ik moet zeggen als ik daar aankom.

19 Dus, vele anderen. Meneer Wiseheart, broeder Jim Wiseheart die hier vroeger kwam, zijn broer z'n zoon ligt daar in het ziekenhuis. Hij belde net, met de ziekte van Hodgkin. Dat is erger dan kanker, weet u.

20 En wij hadden daar een geval van dat onlangs hier in de tabernakel werd genezen. Herinnert u zich het jonge meisje dat de dokter nog dertig dagen te leven gaf; was een middelbare scholier hier. En haar moeder kwam naar voren en gaf haar leven aan Christus en werd gedoopt, en het meisje ook. En ze zeiden: “Vertel het haar niet, laat haar het niet weten dat de dood over haar is.” En daarvoor toen ze die ochtend hier door de gebedsrij kwam, ving de Heilige Geest haar op, wist wat ze had gedaan enzovoort. En ze werd onmiddellijk genezen tot ze er zelfs geen stipje meer van konden vinden. En dat was zo'n twee of drie jaar geleden. En ik ontmoette het meisje ongeveer een jaar geleden. Ik denk dat ze nu getrouwd is en het prima met haar gaat, nooit meer iets van gezien.

21 Nu, God kan de ziekte van Hodgkin genezen. Dat maakt geen verschil uit. “Ik ben de Here die al uw ziekten geneest.” Dus laten wij even tot Hem spreken voor de . . . namens de zieken en voor de voortzetting van de dienst.

22 Nu, geliefde hemelse Vader, terwijl wij hier zijn samengekomen op deze lieflijke kleine plaats, misschien niet zozeer voor de ogen om naar te kijken, maar, Vader, wij voelen ons hier zo thuis, gewoon wetend dat U ons zo vele keren hebt gezegend. Voelen ons tegenover deze kleine plaats zoals Jakob

die nacht nadat hij van zijn broer was weggevlucht; hij had een visioen gehad en zag de engelen van God op en neer gaan op een ladder; rolde de stenen samen en zei: "Dit is het huis van de Here." Vader, ik bid dat U dezen wilt zegenen die zich hier vanavond in het huis van de Here hebben verzameld, in Bethel.

²³ Hoor onze gebeden voor dezen die ziek zijn; voor die door demonen bezeten jongeman die onze broeder bezoekt.

²⁴ En wij bidden voor kleine Georgie, Here. God, laat de dood haar niet opslokken. U hebt haar nu twaalf, veertien jaar gespaard en ik bid dat U dat zult blijven doen. Gij Die de tuberculose zó uit haar kon halen, kunt de kanker uit haar halen. Gij zijt God. En wij hebben U lief, Vader, en wij vragen dit met onwankelbaar geloof.

²⁵ En daar in het ziekenhuis die jongeman, jonge soldaat, die daar op sterven ligt, alle hoop is vervlogen. Maar Vader, het was in dat soort uur toen U tot Paulus sprak, zei: "Heb goede moed, Paulus." Spreek opnieuw, Here. Ik bid dat U het leven van de jongen zult sparen. Sta het toe. Moge hij niet sterven, Here. Moge hij leven, opdat de glorie van God in zijn leven voortgebracht mag worden.

²⁶ Help ons vanavond nu in de dienst. Vergeef ons onze zonden. Zonder één woord te weten zeggen, dragen wij alle dingen aan U op en vragen dan dat de glorie U zal toekomen, want wij vragen het in Jezus' Naam, Uw Zoon. Amen.

²⁷ Nu, ik hou er gewoon van om te praten over Degene Die wij hier aanbidden, de Here Jezus. Hij is zo goed voor ons, en wij hebben Hem allemaal lief. Ik ben er zeker van dat het vanavond het diepste verlangen van ons hart zou zijn om te beseffen dat Hij in ons midden was, als we Hem alleen maar konden zien. Maar Hij is hier, dat zal ik u verzekeren. Dat Zijn Geest die de aarde, de zee en de hemel vult in deze gehoorzaal hier vanavond bij ons is. En Hij—Hij, wij . . . Onze lofprijzing is aangenaam in Zijn ogen, en Hij houdt ervan aanbeden te worden.

²⁸ Nu, voor een paar fundamentele gedachten over waarom we hier zijn. Het huis van God is een huis van correctie. De wet gaat uit van het huis van God.

²⁹ En ik denk, in de tijd waarin wij leven, en vooral in deze donkere schaduwrijke uren; nadat ik heb gereisd en alle naties heb geobserveerd, is er maar één hoop die ik nog kan zien en dat is de tweede komst van de Here Jezus. En Hij zal net zo zeker komen als dat Hij hier de eerste keer was. Ik geloof het met heel mijn hart, met heel mijn leven.

³⁰ Want Zijn Woord, zoals wij vanmorgen zagen, moet vervuld worden. Het is Gods gedachte, gemanifesteerd door Zijn Woord en tot werkelijkheid gebracht. Wij hadden vanmorgen het onderwerp, als sommigen vreemden zijn: "In den beginne was

het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God.” Nu, het Woord was het begin. Maar voordat het een Woord was; een—een Woord is een gedachte dat gemanifesteerd is. God moest het denken voordat Hij het tot een Woord kon maken. Toen sprak Hij het Woord en het materialiseerde zich.

³¹ Nu, Dezelfde Die de Here Jezus hierheen zond door Zijn gesproken Woord, het materialiseerde en werd de Zoon van God; stierf als een onschuldige voor de schuldigen om ons terug te verlossen tot gemeenschap tot God. Opdat wij die eens van God vervreemd waren nu dicht bij God gebracht kunnen worden door het offeren van het Bloed van de rechtvaardige Zoon van God. Net zo zeker als Jezus de eerste keer kwam, als een Verlosser, komt Hij een tweede keer als een Bruidegom. Hij—Hij—Hij komt.

³² En hoewel wij vaak denken: “Wel, de . . . O, het heeft lang geduurd. En we hebben dit al jaren gedacht.” Dat is wat ze vóór Zijn eerste komst dachten. En ze zullen beslist hetzelfde denken bij de tweede komst. Want de Bijbel zei dat ze zouden zeggen “dat er geen verschil is met de tijd dat onze vaders in slaap vielen.” Maar het is in het uur dat u niet denkt dat het gaat gebeuren. Nu, het betaamt ons . . .

³³ In Amerika, als Amerikaanse Christenen, zal God veel van ons eisen, want wij hebben het ware Evangelielicht en falen er gebruik van te maken zoals wij het behoren te doen. Dus vanavond wil ik tot de Christen spreken over hoe u de tijd van bekering voor u weg zou kunnen bedroeven; en hoe dat u helemaal eruit weg zou kunnen worden gemerkt, geen deel aan Christus hebbende, door de verkeerde keuze te maken.

³⁴ Nu, deze dingen zijn een beetje ruw. Maar het moet af en toe ruw worden om—om ons de Here Jezus te laten waarderen.

³⁵ Een broeder ontmoette mij vandaag toen ik wegging en hij zei: “Broeder Branham . . .” Financiële problemen hebben zijn hart belast. Hij zei: “Na gehoord te hebben over de arme mensen in India enzovoort,” zei, “maar nog, elke keer . . .” Zei: “Ik heb goede gezondheid en, maar alles blijft mij altijd neerslagen.”

³⁶ Ik zei: “Iedere zoon die tot God komt, moet door God getuchtigd worden.”

³⁷ Iedereen, we moeten gewoon beproefd worden; Gods zweep moet op ons worden gelegd, lijkt alsof we onschuldig zijn. God doet dat om te bewijzen dat wij ook zonen zijn. “Degenen die tuchtiging niet kunnen verdragen, zijn onwettige kinderen,” of geen ware zonen van God. Maar die man of vrouw die hun tuchtiging kan uitstaan en verdragen en alles dat verkeerd gaat en nog steeds omhoog kijken en zeggen: “Here, ik heb U lief,” dat is degene. Dat is: “Hij—hij die volhardt tot het einde, dezulken zullen gered worden.” Nu, daar hou ik van, u niet?

³⁸ “En dit wetende, dat verdrukking lijdzaamheid werkt; en lijdzaamheid hoop; en hoop beschaamt niet.” Daar hebt u het.

Zie? “Verdrukkingen bewerken geduld.” Wees geduldig. “En hoop beschaamt niet.” En wij hebben de hoop vanavond. In al onze beproevingen, maar nog werkt het. Verdrukkingen maakt ons geduldig, wachtend op de komst van de Heer.

³⁹ “Wanneer Hij vanuit de hemel voor de tweede keer geopenbaard zal worden, in heerlijkheid en majesteit, zal de zee haar doden opbrengen. De vergankelijke lichamen van degenen die in Hem slapen, zullen veranderd worden en gelijk gemaakt worden aan Zijn eigen verheerlijkt lichaam, waardoor Hij in staat is alle dingen aan Zichzelf te onderwerpen.” En wat behoren wij vanavond te zijn dan een blij, vreugdevolle Christenen die uitkijken naar die grote dag van de komst van de Here.

Jezus hier opnieuw sprekend over het Woord.

⁴⁰ Een tijdje geleden was er een lieflijke broeder die voor een paar ogenblikken naar me toe kwam. Hij zou nu in het gebouw kunnen zijn. Ik zie hem niet. Maar hij zei: “Broeder Branham, ik waardeer het Woord.” Dat is het, het Woord! Het Woord is gevestigd. Het is de zaak dat . . . U kunt geen geloof hebben enkel op iets dat iemand zei. Het moet een fundament hebben. En welk ander fundament zou groter zijn dan het Woord van God? Wanneer alle hemelen en aarde voorbij zullen gaan, maar Zijn Woord is net zo eindeloos als de eeuwigheid dat is. Het zal voortgaan en voortgaan en voortgaan voor altijd zal het hetzelfde zijn. Merk op, Jezus . . .

⁴¹ Daar wij ons meteen naar de tekst nu zouden moeten haasten vanwege de avondmaalsdienst. En dat is ons deel. Iedere man nu en vrouw, jongen of meisje, die de Naam van Jezus aanroept, richt uw harten nu ter voorbereiding op het Avondmaal des Heren. O, het is een wonderbare zaak. God zei, Jezus Christus zei: “Als u . . . Wie Mijn vlees eet, Mijn Bloed drinkt, heeft eeuwig leven en Ik zal hem opwekken op de laatste dag. En wie niet eet, heeft geen deel aan Mij. En wie onwaardig eet en drinkt, eet en drinkt verdoemenis aan zichzelf.” Wat een tijd! Laten we ons nu voorbereiden op deze grote glorieuze gebeurtenis over enkele ogenblikken. Een van de grootste die we volgens mij in de tabernakel hebben, is de avondmaalsavond.

⁴² Nu, in de vroege dagen van onze Here Zijn bediening hier, was Hij geloof ik weer in Kapernaüm gekomen. “En Hij ging zitten, op de Sabbat, in de tempel. En de dienaar van de tempel reikte Hem de boekrol uit om te lezen.”

⁴³ Als u het opmerkt, hebben wij enkele van dezelfde gebruiken. Jezus, Hij zou de Schriften lezen, en dan Zijn onderwijs op de Schrift baseren. Het was soms in strijd met wat het Joodse volk dacht dat het was, maar dan, wie zou—wie zou Hem kunnen beschuldigen? Hij was de Here der Heerlijkheid.

⁴⁴ En Hij las daarin waar Jesaja zei:

Hij heeft mij gezalfd *om het aangename jaar des Heren te prediken.*

45 En vervolgens toen Hij dat deed, sloot en rolde Hij de boekrol op en legde het neer; wendde Zich tot het volk en zei:

Heden is dit woord voor u in vervulling gegaan.

46 Nu, Jesaja, vele honderden jaren, waarschijnlijk was het tussen de vijf- en achthonderd jaar, hiervoor, had onder inspiratie geprofeteerd dat Christus, wanneer Hij zou komen, Hij gezalfd zou zijn “om het aangename jaar des Heren te prediken.” Dan moest het precies zo komen, want God, door Zijn profeet, had Zijn Woord gesproken, en Zijn Woord moet geschieden.

47 Zoals we het vanmorgen over Jesaja hadden, dat het volk . . . Hoewel Jezus vele machtige werken voor hun had gedaan, toch konden zij niet geloven, want Jesaja zei: “Wie heeft onze boodschap geloofd? Aan wie is de arm des Heren geopenbaard?” Hij zei: “Zij hebben oren, maar zij kunnen niet horen, en zij hebben ogen, maar zij kunnen niet zien. En opdat zij bekeerd zouden worden.” Omdat Jesaja dat zei, konden de mensen dan de wonderen en dingen die Jezus voor hun deed niet begrijpen. Weet u dat diezelfde profetie . . . ?

48 Let op, profetie herhaalt zichzelf. Wist u dat de Woorden van God zich herhalen, in cycli lopen? Bijvoorbeeld, één keer in de Schrift las ik daar en probeerde een kanttekening te volgen door de hele Bijbel heen waar er stond in Je- . . . in Mattheüs het 2e hoofdstuk, waar . . . of het 1e hoofdstuk geloof ik, stond waar het vervuld werd door de Here, door de profeet: “Uit Egypte heb Ik Mijn Zoon geroepen,” sprekend over Jezus Die uit Egypte geroepen zou worden. Er verwees ook naar toen God Israël eruit riep, want Israël was Zijn zoon. En het Schriftgedeelte waar ze . . . Mattheüs naar verwees, was precies het Schriftgedeelte waarin Hij Zijn zoon Israël uit Egypte riep, riep Hij ook Zijn Zoon Jezus uit Egypte. Zie?

49 En deze Schriften vanavond die we hierin lezen, worden opnieuw vervuld in de dagen van de heidenen. “Ze hebben ogen, maar ze kunnen niet zien. Ze hebben oren, maar ze kunnen niet horen.” En God doet wonderen en tekenen en mirakelen en de mensen sluiten er gewoon hun ogen voor, omdat de profetie heeft gezegd dat het zo zou zijn.

50 Nu, Jezus werd geprofeteerd, door Jesaja, “om het aangename jaar te prediken.” Dat is waar wij het vanavond over willen hebben, nu. Nu, “het aangename jaar” was dit: dat in de loop van de tijd, tussen zoveel jaren, het *Aangename jaar* is het jaar dat in de Oude Geschriften “het jubeljaar” wordt genoemd. Het kwam elke . . . Ik geloof dat het of . . . Om de zeven jaar was dat het jubeljaar was.

51 En om de zeven jaar lieten ze de grond rusten. Ze lieten er geen vrucht op groeien, of geen . . . plantten geen gewassen. Ze

lieten hun gewassen op het veld rusten om de zeven jaar; en in die tijd was er een jubeljaar.

⁵² En iedere keer dat er een slaaf was die verkocht werd, of een Hebreëer, een man die zijn kinderen voor slavernij had verkocht. . .

⁵³ Nu, dat klinkt als iets verschrikkelijks, maar ik stond een paar avonden geleden en zag hetzelfde gebeuren. Toen mannen hun dochters brachten, jonge vrouwen, en ze op de slavenmarkt zetten, en ze uitkleedden, en ze daar verkochten als slaven. Een van de kerels die in, niet in onze groep zat, maar zich daar bij ons had gevoegd, kocht een mooie jongedame voor de som van vijfendertig dollar en kreeg een—een rechtsgeldige akte net zoals je een titelbewijs voor een auto krijgt. Sommigen werden voor tien dollar verkocht. Sommigen werden gewoon weggegeven. En hoe dat op elke plaats waar de Naam van Jezus Christus niet wordt gerespecteerd, de mensheid en vrouwen niet meer dan dieren worden.

⁵⁴ En hoe wij God zouden moeten prijzen voor het land waarin wij leven, voor de moraal en dergelijke. Het is een schande hoe we omgaan met de dingen zoals we dat doen, de vrijheden van God hebbend.

⁵⁵ Nu, ze zouden een slaaf verkopen. Dan dit—dit meisje hier, nu, ze mag een echtgenote gaan worden of ze mag een dienstmaagd worden. Ze verkopen haar; kijken naar haar tanden, zien hoe sterk ze is, of ze kan werken of niet, of als ze maagd is of niet, enzovoort. En u kunt ze kopen, zoveel krijgen als u wilt, zoveel als u er kunt verzorgen, zoveel als u voor kunt betalen.

⁵⁶ En nu, hetzelfde bestond in de dagen van de Here, wanneer ze een slaaf namen en hem verkochten. Dan om de zeven jaar kwam er een jubeljaar. Nu dit was een geweldige tijd en het heeft een grote betekenis voor de mensen van vandaag. Geweldige tijd!

⁵⁷ Nu de slaven zouden in het veld zijn of waar ze ook waren, aan het werk, en dan misschien neergebogen onder de last van de opzichter, de eigenaar. En hij was volledig heer en meester over hen, want hij had een wettig document dat toonde dat deze slaaf van hem was. Hij zou het als een paard behandelen, of wat hij maar wilde. Het was zijn slaaf.

⁵⁸ Maar dan, om de zeven jaar, was het de wet van God dat er een jubeljaar was. En als dit jubeljaar aankwam dan reed de priester door het land en blies op de bazuin en elke slaaf die gekocht was met een prijs en een dienstknecht was geworden, kreeg het voorrecht om vrijgemaakt te worden, om terug naar huis te gaan, terug naar zijn geliefden. Hij was teruggekocht door genade. Hij hoefde niets te betalen. Zijn geliefden hoefden niets te betalen. Het was een daad van God. Wat een prachtige illustratie!

59 Vandaag, waarin mannen en vrouwen in ons land en overal elders zich hebben uitgeleverd aan de zonde, om te drinken, gokken, zuipen, dingen te doen die ze niet behoren te doen, en slaven zijn geworden van de duivel. Eens . . .

60 Ontmoette ik een jongedame hier niet lang geleden. Ze zei: “Broeder Branham, ik zou alles geven als ik alleen maar deze keten van whisky kon verbreken.” Ze zei: “Ik begon toen ik een jonge meisje was, ging met een jongen die dronk. We begonnen drankjes te mengen en ik werd er een volkomen slaaf van. Als ik het niet heb,” zegt ze, “word ik gewoon wild. Als ik hier maar vanaf kon komen!”

61 Ik zei: “U kunt het zelf niet, maar ik ken Iemand Die het wel voor u kan verbreken. De Here Jezus Christus is gekomen om u vrij te maken.”

62 Nu, als u zult opmerken, dat in symbool dat jubeljaar zich nu weer herhaalt. Om de zoveel tijd is er een opwekking die het land treft; net was er de grote Welse opwekking die niet lang geleden eindigde. De mensen . . . wij zouden meerdere Billy Grahams en Oral Roberts door het hele land kunnen hebben, overal. En ongeacht hoeveel wij het proberen, hoe goed wij ook proberen om onze mensen samen te organiseren, en hen te verenigen, er is God voor nodig om een opwekking te brengen. Ongeacht . . .

63 We proberen een Christelijke Zakenlieden organisatie te hebben. Dat is goed. Nu proberen ze een—een interkerkelijke predikersvereniging te hebben. Dat is allemaal goed. Maar broeder, zolang het alleen de mens is, zal het nooit iets worden. Maar de Geest van God is er voor nodig om onder de mensen te komen!

64 Nu in deze grote Welse opwekking die begon, dat was een jubelfeest voor de mensen van Wales. Daar begon, gewoon een stel ongeletterde mensen, die gewoon het Evangelie predikten. En de kracht en de heerlijkheid van God begon te vallen totdat zakenlieden naar hun werk zouden gaan en aan hun bureau gaan zitten en als baby's huilen en hun verga- . . . hun bedrijf zouden sluiten. Boeren op het veld zouden op hun ploegen zitten of aan het ploegen zijn. Ze zouden hun ploegen stoppen en in het veld gaan staan, absoluut zondaars, en hun handen omhoog tot God steken en om genade roepen. Mensen die op de wegen liepen en overal. Men begon op fluitjes te blazen en alles meer. Er was een opwekking aan de gang.

65 Dat is wat Amerika vanavond nodig heeft. Het heeft geen Billy Graham nodig en het heeft ook geen Oral Roberts nodig. Wat het vanavond nodig heeft is de Heilige Geest Die onder de mensen beweegt Die het jaar van vrijheid verkondigt. Dat is juist. Het heeft geen nieuwe organisatie nodig. Het heeft geen nieuwe opstelling nodig. Het enige wat het nodig heeft is de Heilige Geest Die in overtuigingskracht komt. U zou het

Evangelie kunnen prediken tot u grijs wordt; u zou tekenen en wonderen kunnen doen tot u grijs wordt; tenzij God onder de mensen komt en begint te bewegen.

⁶⁶ Nou, toen die opwekking begon; er ging een prediker naar een plaats waar een duiker onder de weg liep. En hij ging. . . liet zijn paard stoppen en ging over deze duiker heen en zei: "Almachtige God, deze stad is hier helemaal vervuild." Zei: "Laat elke man, vrouw, jongen of meisje die over deze duiker gaat onder overtuiging komen door Uw Geest." Hij ging en haalde een goede, trouwe strijder, stak hem onder die plaats om te bidden. Daar dag en nacht te blijven om te vasten en te bidden.

⁶⁷ Hij ging verder de stad in en vroeg toestemming om de zegen te vragen aan tafel voordat het avondeten werd opgediend. Zeiden: "Goed."

⁶⁸ En hij stond daar en zei: "Here God, laat iedere man en iedere vrouw die aan deze tafel zit onder overtuiging komen."

⁶⁹ En er werd gezegd en door kranten geschreven "dat mannen over die duiker zouden gaan en hun paarden op de weg zouden laten stoppen en zouden beginnen te wenen en huilen." "Mannen en vrouwen zouden aan tafel komen en gaan zitten om hun eten te krijgen en het wegduwen en zouden wenen en huilen en tot bekering komen."

⁷⁰ Dat is het soort opwekking dat wij vanavond nodig hebben, waar God onder de mensen komt.

⁷¹ Wij kunnen een samenkomst beginnen, tekenen en wonderen verrichten. Ik merk het hier. Ik ga daar en soms in de samenkomst zien de blinden, horen de doven, de mensen komen langs en kijken, zeggen: "Dat is geweldig." Als de opwekking voorbij is, hoor je niets meer van ze. Ze zijn regelrecht terug: "Wel, ja, daar geloof ik in."

⁷² Wat er vanavond nodig is, is geen nieuwe prediker. Wat er nodig is, is de Heilige Geest Die onder de mensen uitgaat en hen wakker schudt, zodat ze hongeren en dorsten naar gerechtigheid. "Zalig zijn zij wanneer zij hongeren en dorsten naar gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden." Waar het ook is, er is de Heilige Geest voor nodig om het te doen.

⁷³ Nu, in deze dagen, toen deze priesters. . . Ze zouden de man daar nemen, en misschien schoffelde hij in het korenveld; de meester die rondliep en hem met de zweep sloeg: "Schiet op daar! Je moet ermee opschieten!"

⁷⁴ Maar zodra die bazuin klonk, kon die man die schoffel neergooien, zeggen: "Ik zal er niet meer mee schoffelen." En die opzichter, die slavendrijver, mocht hem niet meer aanraken, want hij was vrij. Waarom? Hij had het goede nieuws gehoord. Het jubeljaar was aangebroken. De verzoening was gedaan, en alle slaven konden vrijuit gaan.

75 Ik herinner het me zelf, o tjonge, toen ik dat goede nieuws in mijn hart hoorde komen. Als een kleine beste zondaar jongen die op het ziekenhuisbed lag, de dokter zei: “Je hebt nog drie minuten te leven.” Ik hoorde een geluid uit de hemel dat me vertelde dat het jubeljaar was aangebroken.

76 Ik nam de Here Jezus aan, maakte alle ketenen van de zonde los en zei tegen de duivel: “Je kunt me geen kwaad meer doen, want ik heb mijn leven aan Christus Jezus gegeven en je mag me niet meer slaan.” Sindsdien heeft hij heel wat keren tegen me gebluft. Maar hij heeft me sindsdien niet meer kunnen raken, omdat hij gewoon een bluffer is. Ik kan zijn zweep horen kraken en knallen enzovoort, maar het doet niet veel goeds. Want hij kan mij niet pakken omdat ik nu de Here toebehoor. Dat is juist.

77 Nu, wij merken het op dat deze kerel nadat hij vrij was om te gaan, hij kon teruggaan naar zijn huis, terug naar zijn dierbaren gaan, terug naar zijn vrouw en kinderen gaan. Hij was vrij. Hij hoefde geen slaaf meer te zijn.

78 Maar, hier is de tragedie. Als die man niet verlangde om terug te gaan, en hij daar wilde blijven, dan liep deze meester naar hem toe, zei: “Wil je nog steeds mijn slaaf zijn?” “Ja.” Dan namen ze hem mee naar de tempel, vertelden het voor de mensen als een getuigenverklaring voor iedereen, plaatsten zijn oor tegen de paal en staken er een priem en markeerden hem in het oor. Dan kon hij nooit meer vrij zijn. Hij moest een dienstknecht zijn zolang hij leefde. Hij moest deze slavendrijver blijven dienen, zolang hij leefde, als hij bereidwillig zijn roeping en kans afwees om vrij te zijn.

79 Nu, rustig even voor een ogenblik. De afgelopen veertig jaar, in de Verenigde Staten van Amerika, is er voortdurend het gebrul van de Heilige Geest geweest Die onder de mensen en individuen werkte en tekenen en wonderen gaf en allerlei mirakelen. Mensen die naar boven gebracht zijn, van prostituees, van buitenechtelijke mensen enzovoort en tot heren en Christenen gemaakt zijn. Er zijn blinden geweest die hun gezichtsvermogen hebben gekregen. Dove oren zijn geopend. De grote tijd van jubel voor de zieken en de aangevochtenen, degenen die door de duivel gebonden waren! In elk opzicht, of hij nu ziek is geweest, of hij blind is geweest, of hij kreupel is geweest, er zijn duizenden maal duizenden wonderen gedaan onder de mensen. Er is een opwekking geweest, voortdurend aan de gang in kerken, de laatste veertig jaar, van de doop van de Heilige Geest. En het is tot een tijd gekomen als een natie en een geheel, en als individuen, en als kerkgroepen, dat wij het hebben afgewezen. Wij zijn ervan weggelopen en hebben het afgewezen.

80 Nu het slechte eraan, vrienden, als u de Heilige Geest één keer te vaak bedroeft, dan hebt u de scheidingslijn overschreden. U bent op een plaats gekomen waar er geen bekering meer

voor u is, en u zult verzegeld worden in het koninkrijk van de duisternis, waar u de Here Jezus nooit zult zien; u nooit de hoop van leven zult zien, en u zult er voorgoed en voor eeuwig uit vandaan gemarkeerd worden. Wat een plechtige waarschuwing! O, ik hoop dat de Heilige Geest het in uw hart laat zinken.

⁸¹ U die daar bij de grenslijn staat. U die vaak hebt gedacht: "Ik zou graag een volledig overgegeven Christen willen zijn, als ik maar het besluit kan nemen wanneer het te doen." O mijn broeder, zuster, beseft u dat dit wel de laatste gelegenheid kan zijn die u ooit zult hebben om dat te worden? Het kan de laatste avond zijn dat u ooit de gelegenheid krijgt om een Christelijke gelovige te worden. Het kan zijn dat vanaf vanavond dat u de Boodschap van God voor de laatste keer hebt afgewezen. Dan zult u in de ogen van God in afvalligheid gemerkt zijn.

⁸² Er zullen slechts twee klassen mensen zijn in de laatste dagen. Beiden zullen een merkteken dragen.

⁸³ Het merkteken van God is de doop van de Heilige Geest, zonder een zweem van twijfel. Ik predikte dat niet lang geleden hier op deze plek. Door de hulp van de Heilige Geest, en het Woord van God, bewees het dat het zegel van God de doop van de Heilige Geest is. Efeziërs 4:30 zegt: "Bedroef de Heilige Geest van God niet waardoor u verzegeld bent tot de dag van uw verlossing." Zonder de Heilige Geest bent u niet verzegeld. Maar de Heilige Geest is Gods zegel.

⁸⁴ En dan dat allen die niet verzegeld waren met de Heilige Geest, het merkteken van het beest hebben aangenomen. En het merkteken van het beest is een merkteken van afvalligheid, wat is: het verwerpen van de Heilige Geest. Ziet u wat ik bedoel?

⁸⁵ Dan wanneer het jubeljaar of de stoot komt, wanneer mensen de Heilige Geest ontvangen; en u het opzettelijk, moedwillig afwijst, dan is God niet meer of niet langer verplicht om ooit weer tot u te spreken. Dan wordt u gemerkt, al de oude typen van het Oude Testament geven slechts typen en schaduwen van het Nieuwe. En om Christus te verwerpen en Hem af te wijzen, nadat Hij aan uw deur heeft geklopt, dan zit u op een gevarenlijm om doorboord te worden aan het oor. "Geloof komt door het horen, het horen van het Woord van God." En God zal een blindheid over uw oren leggen zodat u nooit meer zult kunnen verstaan. En u zult niets anders doen dan het Evangelie bekritisieren zolang u leeft; en sterven en voor eeuwig verloren gaan. Wat een tijd, terwijl het jubeltijd is, terwijl de deuren open zijn! Hebt u zich gerealiseerd dat deze zelfde doop met de Heilige Geest . . .

⁸⁶ Ik heb de laatste vier, vijf, zes jaar geschiedenis bestudeerd over de Heilige Geest, wetend dat deze tijd die nu voor mij aanbreekt, eraan zat te komen; dat ik de genezingsdiensten die op de eerste plaats stonden een poosje terzijde zou leggen en het Evangelie zou prediken. Juist. Het eerste wat ik moest doen . . .

⁸⁷ Mensen zeiden: “Waarom doet u *dit* niet? Waarom doet u *dat* niet?”

⁸⁸ Het eerste wat ik moest doen met die goddelijke gave was de harten van de mensen winnen. Als ik hun hart niet kreeg, zouden ze niet luisteren. Nu, God heeft het bevestigd, en nu geloven ze mij. Ze hebben gezien hoe de dingen die gezegd werden woord voor woord zijn gebeurd. Ze hebben de kracht van God zien bewegen en precies zo zien doen. Wat u nu zegt, zullen ze geloven. Nu, het eerste wat ik moest uitzoeken, was waar ik over sprak, want God zal mij er verantwoordelijk voor houden op de Dag des Oordeels. Dat is waar.

⁸⁹ De doop van de Heilige Geest viel, de eerste keer sinds Pinksteren, in Rusland, honderd jaar geleden. Dat is juist. Dat is de geschiedenis. En zij hadden de doop van de Heilige Geest en werkten tekenen en wonderen, honderd jaar geleden; en verwierpen het, als een natie, en wezen het af. En toen ze dat deden, hebben zij zich nu gekeerd tot anti-God, anti-religieus, en zijn communisten geworden, koud, brutaal van hart. Als u niet naar God luistert, zal Hij u overgeven aan een geest die u zal veroordelen, overgegeven worden aan een verwerpelijke denken, om een leugen te geloven en erdoor verdoemd te worden. Dat is waar Rusland vanavond staat, verdoemd in de ogen van God, want het faalde de jubelboodschap te ontvangen van de doop van de Heilige Geest. Ze werden overgegeven aan een verwerpelijke denken. Ze geloofden een leugen en zijn erdoor verdoemd in de ogen van God.

⁹⁰ De volgende plaats waar het viel was in Turkije, en de Turken verwierpen het. En kruisigden, en in waterbakken geworpen enzovoort met zwaarden die zo omhoog staken, die Armeense mensen enzovoort, en werden bij honderden afgeslacht. En kijk waar Turkije vanavond is. Ging haar voorbij!

⁹¹ Nu mijn broeder, Amerika heeft veertig jaar ouderwetse apostolische prediken gehad, het jubeljaar. En als ze het niet als een natie willen ontvangen, en ik ben bang dat ze dat niet zullen, dan zullen ze eruit worden verzegeld in duistere, volslagen afvalligheid. Al onze denominaties, ze zijn allemaal prima, maar broeder, God kijkt niet naar denominaties. Hij kijkt naar individuen. Christelijkheid is geen denominatie. Christelijkheid is een leven dat een individu leeft. Amen.

⁹² Eén dag, ZO ZEGT DE HEILIGE GEEST uit het Woord van God dat “Amerika in zijn geheel God aan het afwijzen is en het merkteken van het beest zal ontvangen volgens Openbaring het 13e hoofdstuk.” En we gaan ernaartoe. God kan geen enkele natie laten. . .

⁹³ God is zonder aanzien van natie. Hij is zonder aanzien van mensen. Hij wil wie ook maar wil. En als één natie zal opbloeien

en dit alles zal doen en standhouden, zou dat rijk voor altijd blijven bestaan.

⁹⁴ Maar elk wereldrijk zal worden afgebroken bij de komst van de Rots die uit de berg gehouwen is zonder handen die alle koninkrijken van de wereld in stukken zal breken. En Christus zal heersen en regeren en aan Zijn heerschappij zal geen einde zijn. "Zijn Naam zal genoemd worden Raadsman, Vrededorst, machtige God, de eeuwige Vader. En de regering zal op Zijn schouders rusten en aan het Koninkrijk zal geen einde zijn." Dat is het Koninkrijk van God dat zal komen met macht en demonstratie, maar al de rest van de wereld zal aan stukken gebroken en geschoten worden. Zij zullen het gaan verwerpen. Naties verwerpen het, kerken verwerpen het, individuen verwerpen het; zodat God de naties kan oordelen, Hij de kerken kan oordelen, Hij de individuen kan oordelen. Want een mens die tot de waarheid komt en nalaat in de waarheid te wandelen, die heeft volgens de Schrift heeft hij de Heilige Geest van God gelasterd, of verworpen, en aan de Dag van Verlossing voorbijgaan.

⁹⁵ Vrienden, als je hier rondloopt en de dingen die je krijgt. . . Wij dragen goede kleren, de beste kleren. Het best geklede volk in de wereld zijn de Amerikanen. De best gevoede mensen in de wereld zijn de Amerikanen. Zij rijden in de beste auto's in de wereld. Ze hebben het meeste geld van iedereen in de wereld. Dat klopt. We hebben het beste van alles in de wereld. We hebben sommige van de beste kerken in de wereld. We hebben sommige van de beste mensen in de wereld. En toch met dat alles, een natie bij elkaar genomen zijn zich geleidelijk van God aan het afkeren, omdat we het op individuen hebben geplaatst, we hebben het op denominaties geplaatst, we hebben het op naties geplaatst.

⁹⁶ Hier kort geleden vroeg ik een man, ik zei: "Bent u een Christen?"

⁹⁷ Hij zei: "Ik geef u te verstaan dat ik een Amerikaan ben. Ik behoor tot een Christelijke natie." Wel, dat betekent niets meer dan niets.

Eén meisje, ik zei: "Bent u een Christen?"

⁹⁸ Ze zei: "Ik zal u doen verstaan, jongeman, dat ik elke avond een kaars brand."

⁹⁹ Wat maakt het uit hoeveel kaarsen u brandt? Wat maakt het uit hoezeer u in deze natie leeft? Wat voor verschil maakt het uit tot welke kerk u hoort? "Tenzij een mens opnieuw geboren wordt uit de Geest van God zal hij het Koninkrijk van God niet zien." Dat was het waarschuwingsonderwerp van onze Here Jezus Christus.

¹⁰⁰ Mijn vrienden, u weet niet hoe ik van u houd. U beseft niet dat wanneer ik . . . dat ik u niet probeer te berispen alleen maar omdat ik achter de kansel sta; ik zou u dan misbruiken.

¹⁰¹ Maar wat ik vanavond tegen u zeg: Wees gewaarschuwd door het Evangelie! Vlucht tot Christus! Leg alles opzij! Wacht niet op mevrouw Jones. Wacht niet tot het in de kerk begint. Begin het in uzelf, nu meteen. Want de tijd zou kunnen komen waarin God u aanwijst om de rest van uw leven een slaaf te zijn aan een zonde waar u al zo lang aan gebonden bent. Ongeacht welke prijs het is!

¹⁰² Iemand zei niet lang geleden, zei: “Maar broeder Branham!” Deze persoon is heel oprecht, wat leefde de persoon in, leefde in zonde. “O,” zei, “ik ben oprecht. Ik geloof de Here Jezus Christus.”

¹⁰³ Ik zei: “Als u oprecht bent, bewijs dan dat u oprecht bent. Geef de zonde op waarin u leeft.”

“O,” zei, “ziet u, er komt zoveel bij kijken.”

Ik zei: “Ik dacht dat u oprecht was.”

¹⁰⁴ U zegt: “Wel, ik heb *dit* te doen. Ik heb *dat* te doen.” Het allerbelangrijkste wat u kunt doen is tot Jezus Christus komen, ongeacht wat u moet doen. Wat is er belangrijker dan... dan wedergeboren te zijn?

¹⁰⁵ Ieder van jullie weet dat je op een dag een schedel zult zijn en een stapel botten die onder wat van deze klei hier zult liggen. Zo zeker als u hier vanavond zit, bent u daar op weg naartoe. Dat klopt. Hoe oprecht moet u dan wel zijn? Begrijpt u wat ik bedoel? Misschien begint u over een uur. Volgend jaar om deze tijd is er misschien niet één stukje vlees meer op uw botten over twaalf maand. Er is misschien geen spikkeltje leven meer in uw lichaam over vijftig minuten. En dan, vanaf die tijd tot eideloze eeuwen ophouden te bestaan, er nooit meer zijn zullen. De staat waarin u gaat, dat is de staat waarin u voor altijd zult zijn.

¹⁰⁶ Dus als u lauw bent, broeder, dat is een gevaarlijke plaats om te staan, is een lauwe toestand. Jezus zei: “Wees of warm of wees koud. Wees of voor Mij met heel uw hart of wees tegen Mij.” Als u gewoon een vrij goed leven leidt, zal dat nooit tellen. Uw zelfingenomen voddens zullen nooit standhouden op de Dag des Oordeels. Dat klopt.

¹⁰⁷ U zegt: “Wel, ik hoor bij de kerk.” Dat heeft er niets mee te maken. Ik geloof dat u bij de kerk behoort te horen, dat is goed, maar dat heeft niets met redding te maken.

¹⁰⁸ Net zoals ik vanmorgen zei, de man ging overal heen om Jezus Christus te proberen te vinden; Hij was al in zijn hart. Die dingen die hij deed, juichen en spreken in tongen enzovoort, die dingen zijn allemaal prima, maar dat zijn de eigenschappen van Christus Die daar om mee te beginnen was. Zie? U moet Christus hier eerst krijgen, dan zullen die dingen plaatsvinden. Maar u kunt dat doen zonder Christus te hebben, en in wat voor een toestand zit u dan?

¹⁰⁹ Nu, ik heb heidenen zien juichen. Dat klopt. Ik heb mensen zien rondlopen en zulke vreemd uitzierende dingen doen totdat u van alles zou kunnen geloven. Een touw zo uit een zak laten glijden, er wat hocus-pocus over doen en het touw dat rechtop in de lucht staat. Een grote cobra nemen en die toeslaat of hij nu giftanden heeft of niet; er een vod uitgooien en zijn giftanden in de vodden zien hangen. Er wat muziek over hem gaan spelen en zingen en hem om zijn nek heen rollen. Die cobra kijkt hem alleen maar aan, doet alsof hij gaat toeslaan, en weerhoudt zich dan. Kom niet bij hem in de buurt; hij zou je doden.

¹¹⁰ En ik heb ze daar zien staan en door bedden van vuur zien lopen, toen de kolen opgebrand waren. Uittrekken wat ze aanhadden, regelrecht door die vuurkolen lopen zonder dat het iets deed, helemaal geen letsel. Een groot hok ingaan vol gebroken glas dat zo omhoog stak; erin rennen en er een grote sprong in maken en daar liggen en om en om en omrollen en opstaan zonder een snede op hen; er weer uitspringen. Dat is geloof; maar broeder, dat is redding niet. Nee meneer. O, zulke, de sluwe manieren die de duivel heeft om mensen te misleiden.

¹¹¹ Redding is een individuele zaak met God Almachtig, door Jezus Christus de Here.

¹¹² O, wat wij vanavond nodig hebben, vrienden, is een van die ouderwetse samenkomsten die we jaren geleden hadden om het hele land te overspoelen. Waar mensen naar huis gingen, ze hun huis op orde brachten, ze de—de slechte dingen uit hun huis haalden, ze met al hun onzin in huis stopten. Elk en ieder huis; ze het zuiver recht op orde hadden. En ze met hun gemeenheid stopten. Ze met hun bedrog stopten. Ze met liegen stopten. Ze eerlijk en nuchter met elkaar leefden; leefden zoals Christenen het behoren. Dat is het soort religie.

¹¹³ En vandaag; de . . . datzelfde soort religie dat wij hebben, is vertakt en vertakt totdat het zo naar het patroon is dat het bijna een Hollywood-show is. Nu, u weet dat dat de waarheid is. En we gaan naar een plaats toe, zetten een grote muziekbond op, en spelen muziek, en doen maar, en gedragen ons, doen alsof we Christenen zijn. Maar ga naar ze toe en heb er een keer een meningverschil met iemand en kijk wat je krijgt. Zie?

¹¹⁴ Christelijkheid is lankmoedigheid, goedheid, zachtmoedigheid, lieflijkheid, geduld. Is dat juist? “Christus, toen Hij gescholden werd, schold Hij niet terug.” Is dat zo? Christelijkheid is een leven dat een mens leeft. Het is een persoonlijke ervaring. Niet . . .

¹¹⁵ Maar sommigen zeggen: “Dus *deze* man, ik weet dat *deze* man *dit* doet. Ik weet dat hij kan—dat hij voor de zieken kan bidden en dat ze gezond zullen worden.” Dat betekent niet dat hij een Christen is. Geloof zal alles doen.

116 En als u slechts door zou komen tot de plaats, als Christenen, onze kleine groep hier in de tabernakel, u allen, als u alleen maar kon zien hoe heksen en tovenaars wonderen verrichten. Zeker doen ze dat.

117 En ze hebben alle demonstraties die het Christendom voortbrengt, maar ze kunnen geen Christenen zijn. Let op hun levens, wat ze doen.

118 De mensen daar beschouwen zelfs het samenleven met andere vrouwen, overspel, als een godsdienst, en diezelfde mensen doen tekenen en wonderen. Niet in . . .

119 Er is één ding dat ze niet kunnen. Er is gewoon één ding dat ik nog nooit een toverdokter of wie dan ook heb kunnen zien doen. Ze kunnen wonderen verrichten, zoals dit touw omhoog laten staan. Ze kunnen door vuur lopen, het vuur bezweren. En ze kunnen dat soort dingen doen. Maar ze kunnen de mensen niet genezen. Dat is vreemd. Ze kunnen mensen vervloeken, en ziekten zullen over de mensen komen. Maar ze kunnen de vloek niet wegnemen en hen genezen.

120 Zo is het door de Bijbelse tijd heen geweest. Toen Jannes en Jambres Mozes weerstonden; zij konden zweren en steenpuisten voortbrengen, maar ze konden ze niet wegnemen. Ze konden vliegen en luizen voortbrengen, maar ze konden ze niet wegnemen. Want de Here is Degene Die de zieken geneest. Ze kunnen in de geest dansen, ik heb ze dat vaak zien doen. Ze kunnen allerlei manoeuvres hebben, maar ze kunnen de zieken niet genezen of ze kunnen geen Christelijk leven leven. Dat is één ding dat ze niet kunnen.

121 En zo wordt het een individuele zaak met elke man en elke vrouw. Als we al deze valse dingen zien. En de Bijbel zei “dat de twee geesten zo dicht bij elkaar zouden zijn in de laatste dagen tot het de echte uitverkorenen zou verleiden indien het mogelijk was.” Dat klopt. “Valse Christussen, valse geest, die opstaan, die tekenen tonen en velen verleiden.” Dat is waar. Maar: “Mijn schapen kennen Mijn Stem. Een vreemde zullen zij niet volgen.” O, wat een dag waarin wij leven! En de jubeltijd is bijna om.

122 Luister vriend, vanavond, als u hier zonder Christus bent en u Hem niet kent. . . Werkelijk zeker in uw hart, er heel zeker van, zonder zweem van twijfel dat Christus in uw hart is, goed dan. Maar als u zegt: “Wel broeder Branham, ik stortte een keer in en hilde toen ik bij het altaar was.” Neem dat niet. Zegt u: “Nou, ik zeg het u, broeder Branham, ik—ik had een keer een goede tijd. Ik danste in de Geest over de hele plaats.” Neem dat niet. Zie? Zegt u: “Wel, ik bad een keer voor een man; hij werd gezond.” Neem dat niet.

123 Wat u moet nemen, is te weten dat wanneer Christus in uw hart is, wanneer de grote beproevingen en problemen komen, Hij u nog steeds lief is. U wandelt nog evengoed. Als alles verkeerd

gaat en iedereen tegen u is en alles deze kant op draait, bent u nog steeds lief en aardig. Het is allemaal in orde. U gaat gewoon door. “En u, uw geest die getuigenis aflegt met Zijn Geest dat u zonen en dochters van God bent.” Als dat vanavond niet in uw ziel weerklinkt, vriend, laten we ons niet uit het Koninkrijk van God weg worden gemerkt. Laten we in het Koninkrijk van God komen.

¹²⁴ En wanneer een man eenmaal het Koninkrijk van God in is gemerkt, is hij verzegeld tot het einde van zijn reis. “Bedroef de Heilige Geest van God niet waardoor u verzegeld bent tot de dag van uw verlossing.”

¹²⁵ Nu, wij hebben een ouderwetse gewoonte, van altaaroproep, de mensen naar het altaar te brengen. God zij daarvoor geprezen. Dat is een goed ouderwets iets dat de methodistenkerk jaren geleden begonnen is. En het had een . . . Het was goed; het is vandaag nog steeds goed.

¹²⁶ Maar het is niet nodig dat u naar het altaar komt om een Christen te worden. Dat hadden ze nooit in de Bijbeldagen. Ze rekenden hen gewoon tot gelovigen. Ze deden nooit een altaaroproep, in de hele apostolische tijd, waren er geen altaaroproepen. Ze zeiden: “Zovelen die geloofden werden gedoopt.” Is dat juist? Ze werden gelovigen.

¹²⁷ Wanneer u volledig overtuigd bent dat Jezus Christus de Zoon van God is en in uw hart, nu niet in uw verbeelding, maar in uw hart iets daar beneden weergalmt en zei: “Nu ben ik gered,” dat is alles wat u nodig hebt, daar, broeder. Belijd het en laat uw woorden uitgaan. En let dan op; kijk naar uw leven vanaf dat moment. Evenmin als koren klitten kon dragen, zo kon die man ook geen slechte vruchten dragen. Hij zal goede vruchten moeten dragen.

¹²⁸ Jezus zei: “Die Mijn woorden hoort en gelooft op Hem Die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en zal niet in veroordeling komen, maar is overgegaan van de dood in het leven.” Dat is omdat u gelooft; niet verbeeldt, maar dat u het gelooft. Het wordt een gedachte in uw hart. Vervolgens drukte u het uit als een belijdenis. “Hij die Mij belijden zal voor de mensen, hém zal Ik belijden voor Mijn Vader en de heilige engelen.” Dan verankert er iets. Dat is de realiteit.

¹²⁹ Maar wat ons is geleerd, vriend, heeft ons van het spoor gebracht. Wij werden geleerd, de methodisten leerden, in het begin, ze zeiden: “Broeder, toen ze tot een plaats kwamen waar ze konden schreeuwen, hadden ze heiliging, hadden ze het allemaal voor elkaar.” Maar u bent erachter gekomen dat het niet zo goed werkte. Dat klopt.

¹³⁰ Toen de Nazareners juichen konden en hun handen omhoog steken en door het gangpad heen en weer konden rennen, zeiden ze: “Dat is het.” En velen van hen juichten en renden op en neer

in het gangpad en leefden allerlei soorten levens, dus ze wisten dat dat het niet was.

¹³¹ De Pinksterbeweging kwam eraan, toen God de gaven terug aan de gemeente begon te herstellen, begonnen in tongen te spreken. Ze zeiden: “Dit is het. We hebben het nu. Wij zijn helemaal in orde.” Maar ze ontdekten dat ze het niet hadden. Dat is juist. Mensen spreken in tongen en leven allerlei soorten levens.

¹³² Broeder, de zaak is, wees er zeker van! Nu, juichen is in orde. Ik geloof in heiliging; ja meneer, niet de mijne, maar de Zijne. Zie? Dat klopt. Niet mijn heiligheid, maar de Zijne. Wanneer Hij, de Heilige Geest, Zijn heiligheid hierin plaatst, is het Zijn heiligheid, niet de mijne. Ik ben een zondaar, maar Hij is de Here.

¹³³ Nu, ik geloof in heiliging, geloof in juichen, geloof dat een mens die wedergeboren is het op een of andere wijze zal betonen. Dat is juist. Ik geloof in spreken met tongen. Ik geloof in uitlegging van tongen. Ik geloof in het genezen van de zieken. Ik geloof in profeteren. Ik geloof in het werken van wonderen. Maar al die dingen zijn iets dat erop volgt nádat u de Here Jezus Christus hebt aangenomen.

¹³⁴ Wat wij hebben geprobeerd te zeggen: “Als hij roept, heeft hij het. Als hij profeteert, heeft hij het.” Maar dat is niet wat hij heeft. Om een appel van de boom te halen betekent niet dat u de boom hebt. Zie? U hebt een attribuut van de boom. En dat is wat het probleem veroorzaakt heeft. Maar wanneer Christus eenmaal in het hart is gevestigd, vinden al deze andere dingen automatisch plaats.

¹³⁵ Zoals nu het winter wordt. Alle bomen zullen hun bladeren verliezen behalve de eik. Hij zal zijn bladeren vasthouden. Als de lente komt, zijn het oude dode bladeren. Je hoeft niet naar buiten te gaan en de bladeren eraf te plukken zodat de nieuwe eraan kunnen komen. Laat gewoon het nieuwe leven opkomen en de oude vallen eraf en de nieuwe komen eraan.

Zo is het ook met Christelijkheid.

¹³⁶ Om Jezus Christus te ontvangen is niet. . . Ik hoorde mensen zeggen: “Wel, glorie aan God, ooit vloekte ik. Ik kon de hoed van iemands hoofd af vloeken. En ik ben gestopt met vloeken, ik weet dat ik een Christen ben.” Nee, u weet het niet daardoor. Nee meneer. “Ik heb ooit gedronken en ik ben gestopt met drinken.” Dat is een goede zaak. Maar dat is een morele zaak waar u mee stopte.

¹³⁷ Maar om Jezus Christus aan te nemen is om Zijn Persoon in uw hart te ontvangen. Het maakt dat u sterft aan de dingen van de wereld en Christus in u leeft. Zie? U zou absoluut kunnen stoppen met drinken en nog geen Christen zijn. U zou alle tien geboden kunnen houden en nog geen Christen zijn. Want als de tien geboden u gered zouden hebben, had Jezus niet hoeven

sterven. Maar Jezus stierf opdat Hij u eeuwig leven zou mogen geven. En dat is wat het is, het is de Heilige Geest Die in u woont; niet het houden van wetten of het doen van dingen of iets dergelijks. Dat zijn werken. “Niet uit werken bent u gered; maar uit genade bent u gered, door geloof.”

¹³⁸ Vervolgens, als u in uw hart de Here Jezus hebt aangenomen, u vrede met Hem hebt. Kijk dan terug op uw leven. Ik zal u vertellen wat voor soort Christenen ik graag zie. Wanneer ze over de straat lopen en u zegt: “Kijk nou, ziet u die man die daar gaat? Nu, hij is een Christen. Ik behoor niet tot zijn kerk, maar broeder, hij is een Christen. Ik zeg u, ik heb hem in moeilijke situaties gezien. Ziet u die vrouw daar? Ja meneer. Nou, ze lijkt misschien niet zo populair onder de vrouwen, maar zij is een Christen. Ik zeg u, zij is een Christen.” Laat de hele stad zeggen: “Daar is een Christen.” Zij zullen het weten. De Bijbel zegt dat u verzegeld bent.

¹³⁹ Hebt u ooit een zegel op iets gezet? Ze pakken het *zo* op en zetten er een zegel op. Ze drukken het aan. Het is aan beide kanten.

¹⁴⁰ Ze zien u komen en zien u gaan. Is dat waar? U bent een Christen, door en door; verzegeld door de Geest van God. Ze weten wat u was. Dat is juist. Het is een afdruk, een markering, een verzegeling. Dat is precies de waarheid. Nu, dat is wanneer u verzegeld bent in het Koninkrijk van God.

¹⁴¹ Als dat papier ooit rechtsgeldig door een notaris is verzegeld en met zijn handtekening erop, is het rechtsgeldig zolang het papier er is, broeder. Dat klopt. Is dat waar?

¹⁴² En als iemand ooit geboren is uit de Geest van God, geen schijn geloof maar werkelijk vervuld met Gods Geest, heeft Hij hem daarin verzegeld tot de dag van zijn verlossing. Hij zal vandaag als Christus zijn; hij zal morgen als Christus zijn; hij zal de volgende dag als Christus zijn. In de beproevingen is hij als Christus; in moeite is hij als Christus; in honger is hij als Christus; in vreugde is hij als Christus. Waar u hem of haar ook ziet, zijn ze als Christus, want ze zijn verzegeld door de Heilige Geest. Ziet u wat ik bedoel? Dat is niet uw geest.

¹⁴³ Broeder, zuster, speel niet te lang met God, want deze tijd kan komen dat de jubeltijd uw deur voorbijgaat. Dan wordt u naar de paal van de duivel gebracht, dan wordt u door het oor geboord en kunt u het heerlijke Evangelie niet meer horen. “Wat bedoelt u?” U zult er niets aan hebben. Weet u wat de lastering van de Heilige Geest is? Om het te verwerpen. Jazeker.

¹⁴⁴ Toen zij de Heilige Geest lasterden? Toen zij Jezus Christus verwierpen. Zij noemden Hem Beëlzebub. En de werken die Hij deed, zij zeiden: “U doet het door Beëlzebub.” Jezus vertelde de mannen dat . . . wat zij hadden gedaan. Zij hadden Hem niet geloofd.

¹⁴⁵ En als een mens weigert de waarheid te geloven wanneer de waarheid aan hem wordt voorgelegd en hij het weigert te geloven, dan is de zaak afgelopen. Dat is zeker.

¹⁴⁶ Dus als u de Here vanavond niet kent, niet meer dan alleen maar een kleine ervaring die u had. Als u de Here niet kent als de lieflijke, goede, liefdevolle Verlosser; wilt u dat nu vanavond dan niet? U hoeft niet naar het altaar te komen; u mag dat als u wilt. Maar als u Hem niet kent. . .

¹⁴⁷ Luister even naar me: als ik genade heb gevonden in uw ogen als uw broeder, als u gelooft dat ik Zijn dienstknecht ben. Nu stel ik dit een beetje persoonlijk, maar ik doe het met een doel. Als u gelooft dat ik in contact heb gestaan met Almachtige God, als u dat gelooft, luister dan nu naar mij. Laat de zon niet over u opgaan totdat er iets in uw hart verankerd is, dat u een Christen bent, dat u vrede hebt met uw vijand, dat u vrede hebt met God.

¹⁴⁸ “Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door de Here Jezus Christus.” Romeinen 5:1. “Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus.”

¹⁴⁹ Als u vijandschap hebt tegen een naaste, tegen iemand anders die u kwaad heeft gedaan, en die persoon die u kwaad heeft gedaan; als u in uw hart die persoon niet kunt liefhebben, neem die ervaring niet aan. U moet hen liefhebben die u niet liefhebben. Als u hen liefhebt die u liefhebben; zondaars doen hetzelfde. Maar u moet nu niet doen alsof het een religieuze daad is, maar vanuit uw hart moet u het.

¹⁵⁰ Waar ik u onlangs voor mij vroeg te bidden, of vanmorgen, voor mij. Ik werd zo dat ik mensen bekritiseerde, hoe vrouwen zich kleden en dergelijke dingen. Zo wil ik niet zijn, dat is verkeerd. Nu, ik beken het hier dat ik verkeerd ben. En ik heb predikers dingen zien doen die niet Schriftuurlijk zijn en ik zou zeggen: “Nu dat is verkeerd.” Wie ben ik om over hen te oordelen? God is hun Rechter. God, neem die geest van mij weg. Laat mij zijn als de Here Jezus. Dat. . .

¹⁵¹ En als. . . dit is waar mijn broeder, luister, op een dag, op een dag, zult u geen gelegenheid meer hebben om in de kerk te zijn.

¹⁵² Als ik wegga en terugkom, zegt mijn vrouw mij: “Ken je *zus-en-zo*?”

“Ja.”

“Wist je dat ze onlangs zijn overleden?”

¹⁵³ Een oude vriend van mij hier waar ik als jongen mee speelde, Will Edgar King. Hij is mijn maat van kleins af aan. Wij zijn samen geweest. We sliepen samen. We leefden, visten samen, als kleine jongens en groeiden samen op. En toen ik overzee was. . . Een jonge, grote en sterke jongeman, die ooit genezen werd, goddelijke genezing, liep gewoon door en viel op slag dood, door

een hartaanval. Wie zou dat ooit gedacht hebben: “Will Edgar King”? Ongeveer acht of tien jaar jonger dan ik, een sterk en groot jonge kerel, ongeveer tachtig kilo, liep er zo bij, blaakte van gezondheid; een jongeman met een fijne kleine vrouw, drie of vier kleine kinderen, en hij viel gewoon om. Hij was de hoofdkoper voor alle supermarkten in het zuiden. Fijne baan, mooi huis, lieflijk gezin, maar werd zo weggenomen. [Broeder Branham knipte met zijn vingers—Red.]

Broeder, God... zijn ziel is in de handen van een rechtvaardige God Die hem het juiste oordeel zal geven.

¹⁵⁴ Wij zitten hier vanavond. God alleen weet waar wij morgenochtend zullen zijn. Nu, als u niet in orde staat tegenover God... Terwijl wij bidden, in uw hart nu; niet tegen mij, niet tegen de mensen, maar in uw hart voor God, zeg: “Here Jezus, ik heb gewoon wat rondgespeeld. Maar vanavond voel ik in mijn hart dat dit het moment is dat ik U volledig wil aannemen als mijn Redder. En vanaf nu aan, door Uw genade, zal ik recht naar Golgotha kijken en een oprecht Christelijk leven volgen.”

Zullen we bidden.

¹⁵⁵ Hemelse Vader, in Wie wij liefhebben en vertrouwen, dit wetende, als een dienaar, priester, die geestelijke dingen aan mensen bedient, en hier vanavond tussen de levenden en de doden staande, dit wetende: dat ik op een dag zonder een zweem van twijfel voor elk woord zal moeten verantwoorden bij de Oordeelsstoel van Christus. En mannen en vrouwen hier te zien, lieve mensen, die alles zouden doen wat ik hen zou vragen te doen, Vader. [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . ziende iemand die behoeftig is, goedgehartig. Nu Here, het is moeilijk als een mens met hen om die snijdende woorden te brengen dat ze Christus moeten aannemen of verworpen worden.

¹⁵⁶ Vader, dat brengt ons ertoe te weten dat ik een zuivere, goddelijke liefde voor hen heb, niet iets dat hen zou schaden, maar iets dat hen eeuwig liefheeft. En ik heb hen Uw Zoon aangeboden, de Here Jezus, Die in hun plaats zal staan op de Dag des Oordeels.

¹⁵⁷ Vader, ik bid dat U een ieder zult ontvangen. Ik heb nooit gevraagd om de handen op te heffen. Ik voelde niet om dat te doen, maar ik voelde dat er hier velen zijn, Vader, die dicht bij U willen wandelen. Ze willen zich overgeven, en ze doen dat nu. Door geloof geloof ik het Here, dat ze nu elke kleine last afleggen en zeggen: “Vanaf vanavond, aangezien het leven toch al zo broos is, dat er niet zo veel aan is, wil ik alles wat ik heb besteden aan de Here Jezus.” En God, sta het toe dat vanaf deze avond ze zo zullen wandelen.

¹⁵⁸ En dan, Vader, mogen diezelfde mensen hierheen lopen en vanavond nu het avondmaal nemen, het gebroken lichaam van de Here Jezus Christus. En dan... Als zij dat met een oprecht hart

doen, zei U dat U hen zou doen opstaan op de laatste Dag en hen eeuwig leven zou geven. Sta deze dingen toe geliefde Vader, want wij vragen ze in Jezus' Naam, Uw Zoon. Amen.

¹⁵⁹ Ik ga u niet vragen hoevelen zich de toewijding hebben betuigd, maar ik geloof dat velen van u het hebben gedaan. En ikzelf, ik heb het in mijn hart gedaan, "Here, neem die kritische geest van mij weg."

¹⁶⁰ Nu, ik bekritiseer mensen niet direct in hun gezicht, maar in mijn hart doe ik het. Zie ik een dame op straat lopen, vooral *dat*, en zie dat ze niet fatsoenlijk gekleed is, zeg ik: "Is dat niet vreselijk?" In mijn hart; ik zeg het niet tegen iemand anders. Per slot van rekening is dat haar zaak, ze heeft een vrije morele basis. Ze heeft het recht er niet toe om dat te doen; Christus heeft haar leven gekocht; maar misschien begrijpt ze het niet.

¹⁶¹ Dus, niet aan mij om te bekritisieren; laat God dat doen. Als ik achter de kansel sta, zal ik het Evangelie prediken op de beste manier waarop ik weet hoe en de rest zal ik aan God toevertrouwen. De Here zegene u, vrienden.

¹⁶² Nu, wij gaan de avondmaalsdienst zo over enkele minuten houden. Hoevelen geloven er in avondmaal? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Dank u. Dat is wat Jezus Christus ons vroeg te doen, zei om de verbroken delen van Zijn lichaam te nemen en het te blijven doen totdat Hij weer terugkwam. En als u die gelooft dat dit de Waarheid is en deze korte tijd van gemeenschap met ons zou willen hebben rond het Woord van God hier, zouden wij blij zijn als—als u bij ons blijft en—en deze tijd hebt. Zo niet, we zullen zo dadelijk sluiten. Wij zouden trouwens graag hebben dat u bij de anderen blijft zodat u kunt zien hoe wij de avondmaal nemen. Dit is niet alleen. . .

¹⁶³ Dit is voor, ook voor goddelijke genezing. Weet u dat? Toen Israël het type at, het lam, het pascha, trokken ze veertig jaar door de woestijn en kwamen eruit zonder één zwak persoon in hun midden. Denk er eens aan, niet één zwak persoon, veertig jaar. Het avondmaal, een teken van gelovigen.

¹⁶⁴ Nu, in I Korintiërs het 11e hoofdstuk beginnend met het 23e vers zal ik dit gaan lezen ten behoeve van de gemeente. Paulus die spreekt.

Want ik heb van de Here ontvangen, wat ik ook u heb overgeleverd, . . . de Here Jezus in de nacht waarin Hij verraden werd, brood nam;

en—en toen Hij gedankt had, brak Hij het, en zeide: Neemt en eet: dit is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt; doet dit tot Mijn gedachtenis.

Evenzo nam Hij. . . de beker, na het avondmaal, en zeide: Dit is de beker van het Nieuwe Testament in Mijn

bloed; doet dit zo dikwijls als u die drinkt, tot Mijn gedachtenis.

Want zo dikwijls als u dit doet, gij dit brood eet, en deze beker drinkt, zo verkondigt u de dood des Heren, totdat Hij komt.

165 Is dat niet geweldig? “Verkondigt u Zijn dood, totdat Hij komt.”

Zo dan, wie op onwaardige wijze dit brood eet, of de beker des Heren drinkt, die zal schuldig zijn aan het lichaam en het bloed des Heren.

166 “Wat betekent dit, broeder Branham?” Het betekent dit: Als u komt en het avondmaal neemt en buiten een ander soort leven leidt dan wat een Christen behoort te leven, brengt u smaad en schande aan het doel van de Here Jezus Christus. Begrijpt u het? Als u een Christen bent, kom. Als u het niet bent, doe het dan niet. Kijk.

Maar de mens beproeve zichzelf en ete also...het brood en drinke...de beker.

Want... (29e vers) Want wie op onwaardige wijze eet en drinkt, die eet en drinkt zichzelf een oordeel, niet onderscheidende het lichaam des Heren.

Daarom zijn onder u vele ziek en zwak, ...velen slapen.

Want indien wij onszelf oordeelden, zouden wij niet geoordeeld worden.

Maar wanneer wij geoordeeld worden, worden wij van de Here getuchtigd, opdat wij niet met de wereld veroordeeld zouden worden.

167 Wanneer wij dit brood eten en deze beker drinken, laten wij onszelf dan onderzoeken en zeggen: “Nu, wandel ik dan waardig?” Wel, ik wandel niet waardig, nee. Maar Christus in mij doet mij waardig wandelen. Ik heb Hem lief. Ik getuig van Hem. Ik ben niet volmaakt; zal het nooit zijn in deze wereld. U bent niet volmaakt; zult het nooit zijn. Maar mijn liefde tot Hem, en Hij laat mij voor Hem leven en ik hou ervan om het te doen en van Hem te getuigen. Ik ga niet naar buiten om te zuipen en slechte dingen te doen die smaad op Zijn Naam brengen.

168 Want als ik ontdek dat ik iets doe, dan word ik door de Here getuchtigd. Waarom doet God dit? “Opdat wij niet met de wereld niet veroordeeld zouden worden.”

169 Nu, er is een groot verschil tussen de gelovige en de ongelovige. God maakt een verschil.

170 Herinnert u zich, de gelovigen in Egypte waren allemaal binnenshuis, (Onder wat?) onder het bloed. Het lam werd gedood. En zijn bloed, met hysop, werd op de deur gesprenkeld. Kijk waar

het werd aangebracht. “Op de bovendorpel van de deur,” dat is de deurpost hier, de deurstijl. “De bovendorpel van de deur, en op de deurpost.” Ziet u wat het is? Het kruis, honderden jaren voordat het Lam van God kwam en werd geslacht. Maar het type van het Lam, het werd aangebracht op de bovendorpel en op de deur. En iedere Israëliet die onder dat bloed kwam, werd verboden om weer naar buiten te gaan. Daar hebt u het, verboden om naar buiten te gaan. Ze waren onder het bloed. Ze konden niet gaan totdat er orders kwamen om te marcheren, orders om voorwaarts te gaan; type van Christus.

¹⁷¹ “Eens, want door één Offer heeft Hij voor altijd volmaakt degenen die geheiligd zijn in Christus Jezus; eens voor altijd.” Geen terugkeer meer, niet meer *dit* doen, niet meer *dat* doen. O, u zult terugvallen, dingen doen die verkeerd zijn; heb gewoon berouw en ga voorwaarts. Zie? Maar één keer dat Christus een menselijke ziel heiligt, door hem te vervullen met de Heilige Geest, is het voor altijd volmaakt. Daar hebt u het, geen verlangen meer om naar buiten te gaan. “Want de aanbidder, eenmaal gezuiverd, heeft geen *geweten* meer,” of, “verlangen,” de juiste vertaling. “De aanbidder, eenmaal gezuiverd!” O, ik wou dat ik dat gewoon diep kon laten inzinken. “De aanbidder,” de gelovige, “eenmaal gezuiverd, heeft geen verlangen meer naar zonde, nooit meer.” Voorgoed vastgesteld! “Want Hij heeft door één Offer voor altijd volmaakt degenen die in Christus Jezus zijn.” De wereld wordt dood, u geeft er niet meer om. Uw genegenheid is gericht op dingen van boven.

¹⁷² Nu, als u zegt dat u een Christen bent en nog steeds wereldse levens leeft, dan wordt u getuchtigd door de Here, zodat u niet met de wereld veroordeeld zou worden. “Daarom, wanneer u samenkomt . . .”

Daarom, mijn broeders, wanneer u samenkomt om te eten, wacht op elkaar. (Let op.)

En heeft iemand honger, laat hij thuis eten; opdat u niet tot een oordeel samenkomt. En het overige zal ik regelen wanneer ik kom.

¹⁷³ Als u het opmerkt, Paulus hier. Die Korintiërs, zij begrepen het niet. Zij gingen daarheen en aten en werden dronken aan de tafel van de Here. En zij aten en dronken en deden alles verkeerd. Paulus zei: “Wanneer u samenkomt, als iemand honger heeft, laat hem dan thuis eten. Maar als u samenkomt, wacht op elkander.” Met andere woorden: “Wacht op elkaar.”

U zegt: “Nu, hier is een broeder die volgens mij geen avondmaal hoort te nemen.” Nu, loop er niet naartoe en ruk hem er niet uit; heb geduld met hem. Nadat de dienst voorbij is, ga dan op een vriendelijke manier een avond naar zijn huis en ga zitten, zeg: “Broeder, ik . . . Vergeef me als ik het verkeerd heb. Maar ik zag u onlangs hier op straat, dronken,” wat hij ook aan

het doen was, “uit met een andere dame die niet uw vrouw was, en u nam het avondmaal. Ik hou van u, broeder. Laat—laten u en ik hierover bidden en het rechtzetten.” Zie? Wacht op elkaar. Wees dienaars voor elkaar. Wees niet groter dan iemand anders. Probeer te zien hoe klein u kunt zijn.

174 Ik heb vaak horen zeggen: “Wees nooit groot in uw eigen ogen.” Als u groot bent, laat het dan in Gods ogen zijn. Wees klein in uw eigen ogen. Ieder mens die zichzelf vernedert, zal God verhogen. Maar wie zichzelf verhoogt, zal God vernederen. Zie? Wees klein.

175 Deze man zegt: “Wel, hij is . . .”

“Wel, ik weet het, maar ik . . . hij is mijn broeder. Ik wil graag zijn dienaar zijn, ziet u.” Wees dienaars voor elkaar. Heb elkaar lief op zo’n manier dat, o tjonge, dat u—u . . .

176 Wij zongen vroeger een klein liedje. Ik weet niet of u het u nu nog herinnert. Wij zongen:

Gezegend zij de band die bindt
Onze harten in Christelijke liefde;
De gemeenschap van verwante gezindte
Is zoals die van boven.

Wanneer wij uit elkaar gaan,
Geeft het ons innerlijke pijn;
Maar wij zullen nog steeds verenigd zijn in het
hart,
En hopen elkaar opnieuw te ontmoeten.

177 Toen ik daar beneden in de Sint Angelo catacomben stond en ik daar overal voor bijna een mijl lang onder de grond graven zag liggen waar ze hun doden moesten begraven. En in de hoek waren de heel kleine graven, dat waren de kinderen, waar ze de kinderen in de hoek hadden gelegd. En daar was een kleine kerk daar beneden waar ze zich moesten verschuilen.

178 Ik ging daar binnen in de oude roomse kathedraal waar ze ze vroeger op de brandstapel hadden verbrand en aan leeuwen hadden gevoerd. Ik liep daar buiten in het midden van die plaats en stond daar. Ik keek om me heen. Ik had het nog niet gezien. Al het zand dat erin was gevallen; en daar waren de grote plekken waar de leeuwen vanuit kwamen. Ik liep naar de plek ongeveer waar ik dacht dat de leeuwenkuil misschien was geweest, waar de Christenen stierven. Ik hief mijn handen omhoog; stond daar. Ik zei: “O Jezus, ik ben zo’n onwaardig schepsel, om eraan te denken dat mijn broeders hier hun getuigenis bezegelden door de muilen van leeuwen, enzovoort, voor de zaak van Jezus Christus.”

179 Ik stond er en keek toevallig achter me en iemand hees het ruwe, oude kruis omhoog toen ik daar stond. Ik begon in mijn

hart te neuriën: “Op een heuvel ver weg stond een ruwe, oude kruis, het beeld van schande en smart.”

¹⁸⁰ Hoe dat mensen door de eeuwen heen; de hele wereld is doordrenkt met het bloed van de He- . . . martelaren van de Here Jezus Christus. Ik dacht: “Wat een klein onbeduidend ding dat wij zijn.” Eraan denkend om een kleine zendingsreis te maken en misschien een klein beetje vervolging moeten verdragen en iemand die je uitlacht. Ik word een voetbal die—dat mensen me vaak een schop geven. Dat maakt geen verschil. Ze gaven mensen vóór mij aan een schop. Ze deden zulke dingen en werden *dit*, *dat* en *het andere* genoemd. Ik heb een Evangelie dat ik moet prediken; ik heb een Here Die ik liefheb; ik heb een doel dat ik moet maken. En als ik aan het einde van de weg kom, wil ik met u allemaal komen en dit zeggen: “Ik heb een goede strijd gestreden.”

¹⁸¹ Een dezer avonden, zonder twijfel, zal ik achter de preekstoel staan, wanneer mijn gezicht bleek zal worden, mijn lippen verzegeld zullen worden, en ik. . . ik heb altijd van achter de preekstoel heen willen gaan, naar huis in de heerlijkheid. Een dezer dagen zal ik mijn laatste prediking prediken. Zal ik mijn laatste altaaroproep doen. Zal ik bidden voor de laatste zieke. Ik wil sterven met een Bijbel in mijn hand, de Naam van de Here Jezus Christus aanroepend. Een goede strijd strijden, de loop eindigen.

¹⁸² Mijn geliefde broeders en zusters, wat er ook is, als er iets in uw leven is dat in strijd is met Christus, laten we het dan belijden, hier nu heenkomen en het avondmaal des Heren nemen; terwijl wij onze harten samenvoegen als één eenheid van Christelijk geloof om onze Here Jezus te laten weten dat we Hem liefhebben met heel ons hart. Willen jullie het nu doen terwijl wij spelen? (En Teddy, als je wilt. . .)

¹⁸³ Ik denk dat ze per vak komen. Is dat juist, broeder? [Broeder Neville zegt: “Ja.”—Red.] Nu, als de ouderlingen nu naar voren willen komen om ons te helpen en hier willen staan. En waar begint u, aan welke kant, broeder Neville, *deze* kant? [Broeder Neville antwoordt.] Goed. Deze broeders nu, ze hebben hier een systeem zodat we niet allemaal tegelijk hoeven te komen.

¹⁸⁴ En komt u nu en neem het avondmaal met ons. We zullen blij zijn als u dit avondmaal met ons eet. [Leeg gedeelte op de band—Red.]

¹⁸⁵ Ik ben er zeker van dat wij vanavond allemaal kunnen zeggen dat wij blij zijn dat wij Christenen zijn. De handeling die we zojuist hebben gedaan, is bijna tweeduizend jaar oud. Voor het heengaan van onze Here Jezus gebod Hij ons dit te doen, en om het te doen totdat Hij weer terugkwam. En Hij gaf ons de verzekerdheid van Zijn eigen Woord dat niet kan falen, nooit kan falen. Hij zei: “Wie Mijn vlees eet en Mijn Bloed drinkt,

heeft eeuwig leven, en Ik zal hem opwekken op de laatste dag," Johannes het 6e hoofdstuk.

¹⁸⁶ Dat geeft mij zo'n hoop, na valse religies van de wereld te hebben gezien; zoonbiddingen en afgoderij, en al hun opvattingen over een bovennatuurlijk wezen. Maar ondanks, dit Woord te zien, hoe onfeilbaar het is! En Degene Die bewezen heeft dat het onfeilbaar is, heeft ons deze goddelijke belofte van Hem gegeven dat Hij ons zal opwekken op de laatste dag.

¹⁸⁷ Nu voor de vreemdelingen in onze poort, er is hier net ietsjes meer bij betrokken dan wat we zojuist hebben gedaan. Ik zal het u eerst uit de Bijbel voorlezen in Johannes het 13e hoofdstuk, beginnend bij het 2e vers.

En als het avondmaal gedaan was, en de duivel in het hart van Judas Iskariot, Simons zoon, gegeven had Hem te verraden;

Jesus, wetende, dat de Vader Hem alle dingen in de handen gegeven had, . . . dat Hij van God uitgegaan was, en tot God heenging,

Staat Hij op van het avondmaal. . . legde Zijn klederen af, en nam een doek en omgordde Zich.

Daarna goot Hij water in een bekken en begon de voeten van de discipelen te wassen en ze af te drogen met de doek waarmee Hij omgord was.

Toen kwam Hij tot Simon Petrus: . . . Petrus zei tot Hem: Here, zult Gij mij de voeten wassen?

Jesus antwoordde en zeide tot hem: Wat Ik nu doe, weet gij niet. . . ; maar gij zult het later verstaan.

Petrus zei tot Hem: Gij zult mijn voeten nooit wassen. Jesus antwoordde hem: Indien Ik u niet was, hebt gij geen deel met Mij.

Simon Petrus zei tot Hem: Here, niet alleen mijn voeten, maar ook mijn handen en . . . hoofd.

Jesus zei tot hem: Die gewassen is, behoeve niet te wassen. . . behoeve niet dan de voeten te wassen, maar is geheel rein; . . . gijlieden zijt rein, doch niet allen.

Want Hij wist wie Hem verraden zou; daarom zei Hij: Gij zijt niet allen rein.

Toen Hij dan hun voeten gewassen had, en Zijn klederen genomen had en. . . Zich weer neer zette, zeide Hij tot hen: Weet gij wat Ik u gedaan heb?

Gij noemt Mij Meester en Here; en gij zegt het terecht, want Ik ben het.

Indien dan Ik, uw Here en Meester, uw voeten gewassen heb, behoort u. . . elkanders voeten te wassen.

Want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat u doet gelijk Ik u gedaan heb.

. . . zalig zijt gij, indien gij deze dingen weet en ze doet.

188 Het is een opdracht van de tabernakel hier geweest gedurende de—de tijd van twintig en nog wat jaren dat wij bestaan dat we er altijd een gebruik van hebben gemaakt van de voetwassing. De baptistenmensen deden het voor de pinksternensen; de pinkstergemeente nam het in zijn vroege dagen over; en bleven het dan doen. Dus voeren wij vanavond zoals altijd deze opdracht uit.

189 Wij hebben hier een kamer die wij een gebedskamer noemen. De dames gaan daar binnen om deze grote ordinantie in acht te nemen die God ons heeft nagelaten.

190 En de mannen gaan de kamer binnen, naar de gebeds- . . . naar dit kantoor *hier*, het kantoor van de diakenen. En wij voeren voetwassing uit.

191 En u, de vreemdeling bij ons vanavond, geen vreemdeling, maar een medeburger van het Koninkrijk, als u dit nooit hebt opgevolgd, man of vrouw, dan vragen wij u en nodigen wij u van harte uit om te komen en deze gemeenschap met ons bij te wonen. En als u het nog nooit eerder hebt gedaan, zouden wij blij zijn uw gemeenschap vanavond voor uw eerste keer bij ons te hebben. Echter, als u zich niet voelt dat u het wilt doen, en er iets is dat u aanspoort om meteen naar huis te gaan of zoiets, willen wij zeggen dat wij blij zijn dat u hier vanavond bij ons was.

192 Ik wil mij een beetje excuseren voor het opbreken van mijn prediking en zo op de manier waarop ik het deed. Ik ben niet zo'n goede prediker om mee te beginnen en dan kwam het een beetje onverwachts; het maakt het een beetje moeilijk voor mij. Over verloop van tijd misschien zal de Here mij in deze zaken helpen.

193 En misschien nadat ik terug ben uit het westen. . . Ik hoop dat de Here mij daar een goede rust zal geven zodat ik terug kan keren, en misschien door, broeder Neville en ik hier een paar avonden een goede ouderwetse opwekking houden, over het onderwijzen van het Woord.

194 Er is iemand die mij vandaag net heeft ontmoet die gedoopt wil worden in de rivier. Ik zou graag wie ook willen dopen, waar dan ook. Dat is in orde. Nu, wij zijn. . .

195 U bent altijd welkom in de Branham Tabernakel. Wij zijn geen denominatie. Wij zijn niet tegen denominaties, maar wij zijn gewoon niet denominationeel. Dus, u bent altijd welkom. We hebben hier geen lidmaatschap. We hebben gewoon gemeenschap met elkaar, terwijl "het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, ons reinigt van—van alle ongerechtigheid."

196 En tot wij elkaar weer ontmoeten, moge Gods vrede en genade met ieder van u zijn. Ik bid dat God ziekte uit uw

midden zal wegnemen en u vanavond een goede, veilige reis naar huis zal geven, goede gezondheid en kracht, in de hoop u hier woensdagavond te ontmoeten.

¹⁹⁷ Tot dan, moge Zijn genade met u zijn, terwijl wij gaan staan als u wilt. (Voorganger zal. . .) De voorganger hier, broeder Neville, zal met een woord van gebed afsluiten.

JUBELJAAR DUT54-1003E
(Jubilee Year)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagavond 3 oktober 1954 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org